

ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ 2012

E_3.Βλ3Γ(α)

ΤΑΞΗ: Γ' ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ

ΜΑΘΗΜΑ: ΒΙΟΛΟΓΙΑ / ΓΕΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Ημερομηνία: Κυριακή 1 Απριλίου 2012

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΘΕΜΑ Α

A1-δ, A2-δ, A3-γ, A4-β, A5-δ

ΘΕΜΑ Β

B1. Οι μεταβολές της θερμοκρασίας του εξωτερικού περιβάλλοντος ανιχνεύονται από τον ανθρώπινο οργανισμό με τους θερμοϋποδοχείς. Αρχικά οι θερμοϋποδοχείς του δέρματός μας, δηλαδή τα ειδικά νευρικά σωμάτια που ανιχνεύουν τις μεταβολές της θερμοκρασίας του περιβάλλοντος «ειδοποιούν» τον εγκέφαλο για την ανάγνωση της θερμοκρασίας με μηνύματα που αποστέλλονται στο κέντρο των γενικών αισθήσεων του εγκεφάλου. Στη συνέχεια το ειδικό κέντρο ρύθμισης της θερμοκρασίας, με μηνύματα που αποστέλλει στους ιδρωτοποιούς αδένες και στα αγγεία της επιφάνειας του δέρματος, προκαλεί έκκριση ιδρώτα και διαστολή των αγγείων αντίστοιχα. Ο συνδυασμός αυτών των δύο αντιδράσεων συμβάλλει στη διατήρηση της θερμοκρασίας του σώματός μας με τον εξής τρόπο: τα αγγεία που έχουν διασταλεί φέρουν μεγάλες ποσότητες αίματος προς την επιφάνεια του δέρματος, η οποία όμως έχει ψυχθεί λόγω της εξάτμισης του ιδρώτα. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα το αίμα που φθάνει στα αιμοφόρα αγγεία του δέρματος να ψύχεται και επιστρέφοντας με την κυκλοφορία στο εσωτερικό του οργανισμού μας να αποτρέπει την αύξηση της θερμοκρασίας του.

- B2.**
- Ο HIV ανήκει στους ρετροϊούς, είναι δηλαδή ιός με γενετικό υλικό RNA.
 - Όταν ο ιός HIV εισέλθει στον οργανισμό του ανθρώπου, αρχίζει ένας «αγώνας» μεταξύ αυτού και του ανοσοβιολογικού συστήματος. Με την είσοδό του στον οργανισμό ο ιός HIV συνδέεται με τους ειδικούς υποδοχείς που βρίσκονται στην πλασματική μεμβράνη των βοηθητικών T-λεμφοκυττάρων και μολύνει περιορισμένο αριθμό από αυτά τα κύτταρα. Κατ' αυτό τον τρόπο το γενετικό υλικό του ιού εισέρχεται στα βοηθητικά T-λεμφοκυττάρα. Εκεί πολλαπλασιάζεται χρησιμοποιώντας το ένζυμο αντίστροφη μεταγραφάση και αξιοποιώντας τους μηχανισμούς του κυττάρου. Αρχικά από το RNA του ιού συντίθεται μονόκλων DNA, το

οποίο στη συνέχεια μετατρέπεται σε δίκλωνo DNA. Συνήθως τo δίκλωνo DNA τoυ iού συνδέεται μe τo DNA τoυ κυttάρou -ξeνiσtή kai paparaménei ainevenergó (se lañhánouσa kattástasou). Katá tηn pēríoðo autή tō átomo θeworeítai fofréas tou iοú.

- B3.**
- To oikosúst̄ma eivai éna súst̄ma melétiς p̄ou p̄erilam̄bánei tōus biotikouς p̄arágontes miaç p̄erioch̄s, d̄hlad̄ tō súnolo tōw ogranis̄mōn p̄ou zoun σ' autήn, tōw abiotikouς p̄arágontes t̄h̄s p̄erioch̄s, kathw̄s kai tō súnolo tōw al̄l̄leptidrás̄w p̄ou anap̄t̄usson̄tai metax̄n tōw.
 - Oi abiotikoí p̄arágontes evόz̄ oikosúst̄matoς br̄iskontai se sūnēx̄ al̄l̄leptidrās̄ me tōw biotikouς kai kathorízoun t̄h̄ ph̄s̄ tōw al̄l̄ kai t̄h̄ leitourygia tōw. Giā p̄arádeiḡma, t̄o p̄odo diaθ̄esim̄o eivai t̄o v̄ero se éna oikosúst̄ma kathoríz̄ei t̄h̄ p̄oukiliá tōw ogranis̄mōn p̄ou zoun σ' autō al̄l̄ kai t̄iç metax̄n tōw s̄ch̄es̄. An, giā p̄arádeiḡma, h̄ br̄oxópt̄wsi se m̄ia p̄erioch̄ eivai m̄egál̄i, s̄unoeítai h̄ aúx̄h̄si tōw pl̄h̄usm̄ou tōw diaf̄or̄etikōw f̄ut̄ikōw eid̄w kai kat' ep̄ektaſ̄i h̄ aúx̄h̄si tōw pl̄h̄usm̄ou tōw f̄ut̄ofágou z̄wōn.
- B4.**
- Ta f̄ut̄a p̄aīzoun kathoríst̄kō rōlo st̄h̄ ap̄orr̄óph̄si tōw v̄eroú ap̄o t̄ ed̄af̄oç. Se mīkres̄ l̄ekánes ap̄orr̄oç, óponu af̄airéth̄k̄an óla ta d̄ént̄ra, o óḡkoç tōu ep̄ifan̄eiaçou v̄eroú aúx̄h̄th̄ke p̄ánw ap̄o 200%. To v̄ero autō katélȳze st̄h̄ th̄ál̄as̄sa, enw̄, an eí̄x̄e dīeis̄d̄us̄i st̄h̄ ed̄af̄oç, th̄a eí̄x̄e ap̄od̄oθ̄eí p̄is̄o st̄h̄ at̄m̄ós̄f̄aip̄a me t̄h̄ dīap̄noj̄.

ΘΕΜΑ Γ

- Γ1.**
- Parat̄hr̄ontas t̄h̄ metaboli t̄h̄s s̄ugkéntrwsīs tōw pl̄asmatokut̄tarōn, bl̄époym̄e óti pl̄asmatokut̄tarā p̄arágontai kai st̄o ogranis̄mō tōu ándra kai st̄o ogranis̄mō t̄h̄s γunaīkaç, op̄ote s̄umperaīnoum̄e óti kai t̄a d̄yō átomō ēχoūn m̄olun̄th̄eí ap̄o káp̄oī p̄athogóno p̄arágontai, af̄oú ēχeī en̄er̄go p̄oip̄eí h̄ x̄om̄ik̄ī an̄osía.
 - Parat̄hr̄ontas t̄h̄ metaboli t̄h̄s s̄ugkéntrwsīs tōw int̄erφerōnōw bl̄époym̄e óti st̄o n̄ándra ēχeī p̄araχ̄th̄eí int̄erφerón̄, enw̄ d̄en parat̄hr̄eítai aúx̄h̄sī t̄h̄s s̄ugkéntrwsīs tōw int̄erφerōnōw st̄h̄ γunaīka. Epeid̄h̄ oī int̄erφerōnēs ēinaī eidīkēs p̄rot̄teínes p̄ou p̄arágontai ap̄o kyt̄tarā t̄a op̄oiā ēχoūn m̄olun̄th̄eí ap̄o iō, s̄umperaīnoum̄e óti o ándraç ēχeī m̄olun̄th̄eí ap̄o iō, op̄ote p̄ás̄h̄eí ap̄o pol̄iom̄ełitid̄a kaī árā h̄ γunaīka p̄ás̄h̄eí ap̄o x̄olér̄a p̄ou oph̄eíl̄etai se bakt̄h̄rio.

	ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΦΡΟΝΤΙΣΤΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ (Ο.Ε.Φ.Ε.) – ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ	
ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ 2012		E_3.Βλ3Γ(α)

Γ2. Στην περίπτωση των ιών δρα ένας επιπλέον μηχανισμός μη ειδικής άμυνας. Όταν κάποιος ιός μολύνει ένα κύτταρο, προκαλεί την παραγωγή ειδικών πρωτεΐνων, των ιντερφερονών. Σε ένα πρώτο στάδιο οι ιντερφερόνες ανιχνεύονται στο κυτταρόπλασμα του μολυσμένου κυττάρου. Σε επόμενο όμως στάδιο οι ιντερφερόνες απελευθερώνονται στο μεσοκυττάριο υγρό και από εκεί συνδέονται με υποδοχείς των γειτονικών υγιών κυττάρων. Με τη σύνδεση των ιντερφερονών στα υγιή κύτταρα ενεργοποιείται η παραγωγή άλλων πρωτεΐνων, οι οποίες έχουν την ικανότητα να παρεμποδίζουν τον πολλαπλασιασμό των ιών. Έτσι τα υγιή κύτταρα προστατεύονται, γιατί ο ιός, ακόμη κι αν κατορθώσει να διεισδύσει σ' αυτά, είναι ανίκανος να πολλαπλασιαστεί.

Γ3. Παράλληλα με την ενεργοποίηση των Β-λεμφοκυττάρων, τα βοηθητικά Τ-λεμφοκύτταρα, στην περίπτωση κατά τιν οποία το αντιγόνο είναι ένα κύτταρο (καρκινικό κύτταρο, κύτταρο μεταμοσχευμένου ιστού ή κύτταρο μολυσμένο από ιό), βοηθούν τον πολλαπλασιασμό και την ενεργοποίηση μιας άλλης ειδικής κατηγορίας Τ-λεμφοκυττάρων, των κυτταροτοξικών Τ-λεμφοκυττάρων, τα οποία θα καταστρέψουν τα κύτταρα – στόχους. Επομένως, τα κυτταροτοξικά Τ-λεμφοκύτταρα θα ενεργοποιηθούν μόνο στον οργανισμό του άνδρα, αφού αυτός έχει μολυνθεί από ιό.

Γ4.

- Στον οργανισμό της γυναίκας δημιουργήθηκαν Β-λεμφοκύτταρα μνήμης και βοηθητικά Τ-λεμφοκύτταρα μνήμης. Στον οργανισμό του άνδρα δημιουργήθηκαν επιπλέον κυτταροτοξικά Τ-λεμφοκύτταρα μνήμης.
- Η δευτερογενής ανοσοβιολογική απόκριση ενεργοποιείται κατά την επαφή του οργανισμού με το ίδιο αντιγόνο για δεύτερη (ή επόμενη) φορά. Στην περίπτωση αυτή ενεργοποιούνται τα κύτταρα μνήμης, ξεκινά αμέσως η έκκριση αντισωμάτων και έτσι δεν προλαβαίνουν να εμφανιστούν τα συμπτώματα της ασθένειας. Το άτομο δεν ασθενεί και πιθανότατα δεν αντιλαμβάνεται ότι μολύνθηκε.

ΘΕΜΑ Δ

Δ1. Κριτήριο για την κατάταξη των οργανισμών σε τροφικά επίπεδα αποτελεί ο αριθμός των βημάτων που τρεφόμενοι απέχουν από τον ήλιο, καθώς σε ένα τροφικό επίπεδο περιλαμβάνονται όλοι οι οργανισμοί που τρέφονται απέχοντας τον ίδιο αριθμό βημάτων από τον ήλιο.
Η κόκκινη βρώμη, το γρασίδι και η ακακία ανήκουν στο 1^ο τροφικό επίπεδο.
Η ακρίδα, ο λαγός, η γαζέλα, καμηλοπάρδαλη και ο ελέφαντας ανήκουν στο 2^ο τροφικό επίπεδο.

ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ 2012

E_3.Βλ3Γ(α)

Η αγριόγατα, ο αφρικανικός σκύλος και το λιοντάρι ανήκουν στο 3^ο τροφικό επίπεδο.

Η λεοπάρδαλη όμως ανήκει επιπλέον και στο 4^ο επίπεδο, καθώς όταν τρέφεται με την αγριόγατα απέχει 4 βήματα από τον ήλιο.

- Δ2.** Για την ενέργεια των τροφικών επιπέδων που παρατηρούνται σε ένα οικοσύστημα, γνωρίζουμε ότι από την ενέργεια κάθε τροφικού επιπέδου του οικοσυστήματος μεταφέρεται στο επόμενο μόνο το 10% της ενέργειας του, ενώ το 90% αυτής χάνεται. Αυτό συμβαίνει διότι:

- Ένα μέρος της χημικής ενέργειας μετατρέπεται με την κυτταρική αναπνοή σε μη αξιοποιήσιμες μορφές ενέργειας, όπως είναι η θερμότητα,
- Δεν τρώγονται όλοι οι οργανισμοί,
- Ορισμένοι πεθαίνουν,
- Ένα μέρος της οργανικής ύλης αποβάλλεται με τις απεκκρίσεις και αποικοδομείται.

Συνεπώς, η ενέργεια των κατενάλωτών 1^{ης} τάξης του οικοσυστήματος είναι το 10% της ενέργειας των παραγωγών, δηλαδή ισχύει:

$$E_{\text{κατ. } 1\text{ης τάξης}} = 10\% \cdot E_{\text{παραγ.}}$$

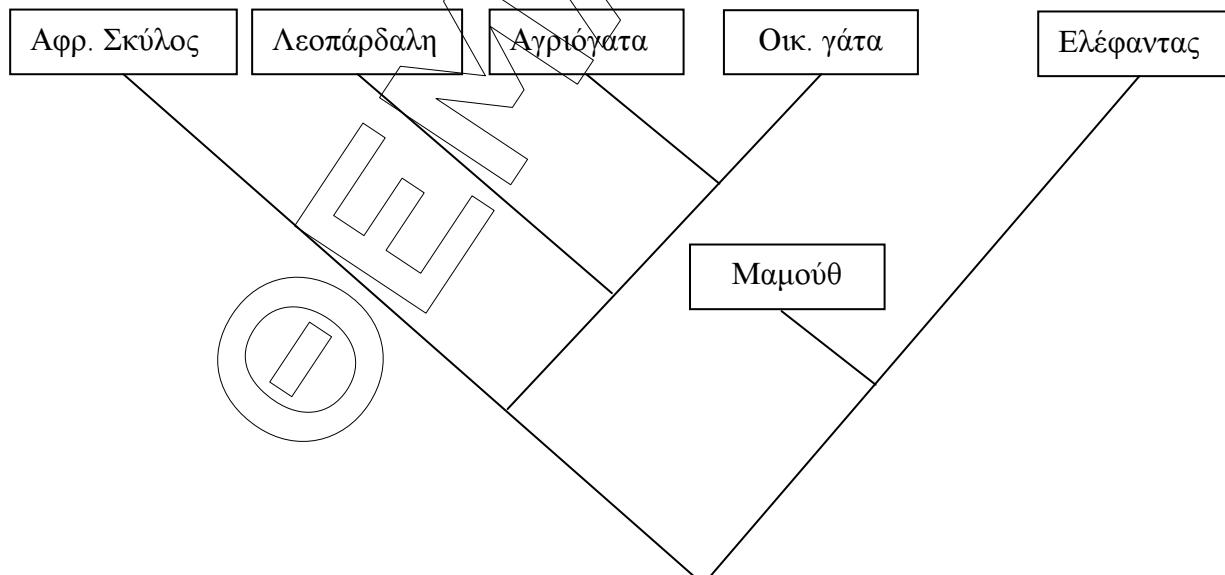
ή

$$E_{\text{παραγ.}} = 10 \cdot E_{\text{κατ. } 1\text{ης τάξης}}$$

ή

$$E_{\text{παραγ.}} = 10 \cdot 8 \cdot 10^8 \text{ KJ} = 8 \cdot 10^9 \text{ KJ}$$

- Δ3.**

- Δ4. α.** Φυσική επιλογή ονομάζεται η διαδικασία με την οποία οι οργανισμοί που είναι περισσότερο προσαρμοσμένοι στο περιβάλλον τους επιβιώνουν και αναπαράγονται περισσότερο από τους λιγότερο προσαρμοσμένους. (Ο όρος χρησιμοποιήθηκε από τον Δαρβίνο σε αντιδιαστολή με την τεχνητή επιλογή την οποία κάνει ο άνθρωπος κάθε φορά που επιλέγει τα καταλληλότερα ζώα ή φυτά, προκειμένον να επιτύχει τη δημιουργία απογόνων με επιθυμητά χαρακτηριστικά.)
- β.** Μεταξύ των οργανισμών ενός πληθυσμού διεξάγεται ένας αγώνας για την επιβίωση. Η επιτυχία στόν αγώνα για την επιβίωση δεν είναι τυχαία. Αντιθέτως, εξαρτάται από το είδος των χαρακτηριστικών που έχει κληρονομήσει ένας οργανισμός από τους προγόνους του. Οι οργανισμοί οι οποίοι έχουν κληρονομήσει χαρακτηριστικά που τους βοηθούν να προσαρμόζονται καλύτερα στο περιβάλλον τους επιβιώνουν περισσότερο ή/και αφήνουν μεγαλύτερο αριθμό απογόνων από τους οργανισμούς που έχουν κληρονομήσει λιγότερο ευνοϊκά για την επιβίωσή τους χαρακτηριστικά. Τα άτομα που έχουν κληρονομήσει μη ευνοϊκά χαρακτηριστικά σταδιακά λιχοστεύουν και εν τέλει μπορεί να εξαφανιστούν. Η δράση άλλωστε της φυσικής επιλογής είναι γνωστό ότι είναι τοπικά και χρονικά προσδιορισμένη. Οι συνθήκες του περιβάλλοντος διαφέρουν από περιοχή σε περιοχή και από χρονική στιγμή σε χρονική στιγμή. Ετσι ένα χαρακτηριστικό που αποδεικνύεται προσαρμοστικό σε μία περιοχή και μία καθορισμένη στιγμή είναι δυνατό να είναι άχρηστο ή και δυσμενές σε άλλη περιοχή ή σε μία άλλη χρονική στιγμή.
- Υπό αυτήν την έννοια, τα μαμούθ αποδείχθηκαν προσαρμοσμένα επί σειρά ετών, λόγω των ευνοϊκών γνωρισμάτων που είχαν κληρονομήσει από τους προγόνους τους. Με το πέρασμα όμως των ετών και τις μεταβολές των συνθηκών του περιβάλλοντος τα γνωρίσματα αυτά δεν ήταν πλέον ευνοϊκά, τά μαμούθ δεν επέτυχαν να προσαρμοστούν και εξαφανίστηκαν.